

Arrest

nr. 52 350 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 15 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 27 augustus 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BREEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 augustus 2010 beslist de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) ontvankelijk doch ongegrond te verklaren. Verder geeft hij verzoeker op 27 augustus 2010 een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Dit zijn de bestreden beslissingen, die hierna worden weergegeven.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03.07.2009 werd ingediend door :

(M.M.) (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet., wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Daarenboven wist betrokkene dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpcedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd ingediend op 25.07.2007 en afgesloten op 25.05.2009 met de beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus – weigering subsidiaire bescherming’ door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 12.06.2009 werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd met kennisgeving op 17.06.2009. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk ongeveer 22 maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Bijgevolg komt betrokkene niet in aanmerking voor de criteria 1.1 en 1.2 van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Betrokkene levert verder geen bewijzen dat hij in aanmerking zou komen voor de criteria 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7 of voor een andere prangende humanitaire situatie. Betrokkene komt niet in aanmerking voor de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009 aangezien hij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij reeds 5 jaar ononderbroken in België verblijft of sinds 31.03.2007. Betrokkene verklaarde namelijk dat hij naar België is gekomen op 22.07.2007. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A of 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.

Advocaat van betrokkene beroept zich op de wet van 22.12.1999. De wet van 22.12.1999 was een enige en unieke operatie, de criteria voor regularisatie vermeld in deze wet zijn dan ook niet van toepassing op de aanvraag tot regularisatie op grond van art. 9bis van de wet van 1980.

Betrokkene beweert dat hij sinds zijn twaalfde niks meer heeft gehoord van zijn familie en geen banden meer heeft met Soedan – over Oeganda wordt enkel gezegd dat hij er langer gewoond heeft maar niet over de nationaliteit beschikt – maar legt daar geen bewijs van voor. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. Betrokkene voegt geen enkel nieuw element toe aan de elementen die hij reeds tijdens zijn asielpcedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties. Bovendien maakt betrokkene ook niet duidelijk waarom de aangehaalde elementen een grond voor regularisatie zouden vormen.

Het feit dat betrokkene sinds 22.07.2007 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, Nederlands zou spreken, schoolgaand is, bij een gezin is gaan inwonen, sociale banden en een kennissen- en vriendenkring zou hebben uitgebouwd, getuigenverklaringen voorlegt (met betrekking tot zijn opleiding tot verpleegkundige) en al zijn belangen in België gevestigd zouden zijn, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing 'weigering vluchtelingenstatus – weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 25.05.2009.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 12.06.2009 (kennisgeving 17.06.2009). Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land"

"In uitvoering van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid wordt aan (M.M.) (...), het bevel gegeven om uiterlijk op 25/09/2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)

-Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing 'weigering vluchtelingenstatus – weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 25-05-2009

- Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 12-06-2009 (kennisgeving 17.06.2009). Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van het motiveringsbeginsel, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft enkele theoretische beschouwingen weer aangaande de motiveringsplicht. Daarbij geeft hij zelf toe dat de formele motiveringsplicht in casu niet geschonden werd en dat hij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht. Dit onderdeel van het middel wordt dan ook vanuit dit oogpunt besproken. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing stelt dat het feit dat verzoeker sinds 22 juli 2007 in België verblijft, hij geïntegreerd zou zijn, Nederlands zou spreken, schoolgaand is, bij een gezin is gaan inwonen, en sociale banden heeft, niet kan weerhouden worden als grond voor regularisatie. Deze elementen hadden op zich moeten worden gewikt en gewogen nu deze wel een reden tot regularisatie uitmaken. Het niet in overweging nemen van deze elementen maakt tevens een schending uit van de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht, alsook van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker stelt vooreerst dat de bestreden beslissing stelt dat "het feit dat verzoeker sinds 22 juli 2007 in België verblijft, hij geïntegreerd zou zijn, Nederlands zou spreken, schoolgaand is, bij een gezin is gaan inwonen, en sociale banden heeft, niet kan weerhouden worden als grond voor regularisatie". Daarna stelt verzoeker dat het niet in overweging nemen van deze elementen tevens een schending

uitmaakt van de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht, alsook van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit is duidelijk tegenstrijdig. Het feit dat deze elementen in de bestreden beslissing werden opgenomen toont aan dat deze elementen wel degelijk in overweging werden genomen, doch niet voldoende werden geacht om tot de gegrondheid van de aanvraag te leiden. Verder is het bestuur niet gehouden de motieven van de motieven weer te geven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot deze kritiek.

Verder betwist verzoeker op geen enkele van de overige, overigens talrijke, motieven van de bestreden beslissing, zodat deze blijven staan.

Uit voorgaande volgt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten tot de ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, en het bevel om het grondgebied te verlaten. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC